

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 7. Tacita quædam obiectio præcluditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

de lapsu ad inferiora morari, libero intuitu poterit diuinas perfectiones contemplari. &c. Et paucis interpositis subiungit: Contemplatores ergo viri habitant in regione aeternitatis, & perspicuitatis, positi namque sunt extra omnem fluctuationem, & desideriorum confusionem infinitam, & in auram quandam libertatis serenam euolantes assurgunt, quorum vita non minus differat à reliquorum hominum vita, quam ipsi homines à pecoribus, &c.

Eandem doctrinam tradit noster Hieronymus à Matre Dei, alias Gratianus, in annotationibus ad cap. 6. libri S. Matris nostræ THERESIÆ, qui inscribitur Conceptus amoris diuini, super Cantica, in illo ergo loco, sic inquit prædictus auctor. Quamuis videatur animam non operari, dum in ista diuina inebriatione constituta est, nunquam sanè in rebus maioris momenti occupatur quam eo tempore. Tamen enim sensus exteriores, imaginatio, & appetitus sint velus somno oppressi, & otiosi; at intellectus & voluntas sunt in eminenti operatione detenti. Intellectus siquidem occupatur in intelligendo Deum, & attente auscultat quid ibidem ei Deus loquatur, & diuinum lumen recipit, ac intelligit ordinem charitatis, quem ei eo puncto temporis ostendit. Verum quidem est, non operatur cum discursu, nec meditatione, inquirendo seu deducendo vnam rationem ex altera, sed persistit cum attentione intelligendo. Et hæc est ratio cur nonnunquam B. Mater Theresia, & alia persona spirituales asserant, intellectum velut colligari, nec eum tunc temporis operari dicere volunt, non discurrere, nec meditari nec operari vti alia operari consuevit, non secus ac quando quis ingrediens cubiculum alicuius Pictoris, in quo sunt diuersa, ac præstantes pictura, de vna vadit ad aliam, suum profert sensum de vnaquaque illarum; at vbi in excellentem aliquam incidit imaginem, hæret animo si spensus contemplando eandem, nec vltra os aperire valet ad eam extollendâ licet eam aspiciendo demoretur: voluntas amat quidem at in solo Dei amore hærens, &c. Et statim subiungit: Aptius sane exemplum pro hac re non inuenitur quam infantuli obdormientis, cui Mater imponit vber in os: vere animi iugit, trahit & deglutit lac, tamen si ex eo quod dormiat, nescit quoniam il modo fiat, &c.

Denique cæteri omnes Sancti Patres, & Doctores, quorum testimonia supra adduximus asserentium debere reperiri in hac sublimi contemplatione corporearum imaginum denudationem, eisdem in locis asserunt, debere etiam reperiri denudationem ratiocinationis, seu actuum discurrendi, & in sola, & quieta veritatis æternæ intuitione, & contemplatione debere mentem permanere, vnde ab alijs testimonijs pro hac referendis prolixitatis euitandæ gratia abstinēbimus.

§. VII.

Tacita quadam obiectio præcluditur.

NEQUE ex hoc quod ab huiusmodi contemplatione actus discursiuus excludantur, excluditur memoria, & attenta consideratio humanitatis Christi aliorumque mysteriorum eius, vt passionis, mortis &c. Hæc namque memoria sine discursu potest in sublimi contemplatione optimè haberi, vt expressè docet Sancta Mater nostra THERESIA cap. 7. Mansionis sextæ, vbi sic loquitur. Iam nouistis, aliud est per intellectum discurrere, aliud vero, memoriam intellectui quid representare. Meditationem esse censeo, per intellectum circa rem aliquam discurrere hoc modo. Incepimus cogitare gratiam, quam Deus OPT. MAX. nobis tum fecit, cum Filium suum vnigenitum nobis dedit, neque in hac sistimus, sed vltius pertransimus. Et est hoc mirabile & valde meritorium

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica

NVI

124

orationis genus. Et est hac oratio quam dico merito illas dicituras se tenere non posse, quas ad res supernaturales Dominus exegerit & ad perfectam contemplationem, ac sine causa dicit se in hisse mysterijs adu manere, eaque sapius ob oculos & in memoria habere non posse, ac praesertim cum Ecclesia Catholica eadem recolat. Neque vllatenus fieri potest, vt anima, quae tam multa à Deo accepit tam praecleara amoris indicia memoria sua excidere patiatur: sunt quippe velut vna quaedam sensilla ad amorem, quo Dominum suum prosequitur, magis in ipsa accendendum: nisi quod seipsum non intelligat. Hec namque mysteria modo quodam perfectiore intelligit, cum intellectus eadem ipse vult praesentis, itaque hac eius memoria insculpta maneat, vt vel vnica Domini in horto prostrati, & sanguineum sudorem exsudantis aspectus & consideratio, nimis quam satis sit ad illam, non ad vnam solum horam, sed ad multos quoque dies, absorptam detinendam. Illico voluntas huc accurrat, licet nō cum illa sensibili teneritudine, vt pro tam singulari benignitate ei, vel in aliquo seruire, & pro eo vicissim per nossum quid pati desideret, qui tam multa, tamque atrocita pro vna pertulit, & alia eiusmodi, in quibus & memoria, & intellectus occupatur. Et hoc in causa esse credo cur vltimius insuper passione discurrendo progredi nequeat, hoc quoque eam credere facit, quod de illa cogitare & meditari prorsus nequeat. Et si quidem de ea non cogitet, certe bonum est cogitare pro occurrente namque, id per quantumcumque, sublimem orationis modum, inuicem impediendum, nec possum dicere, bene enā agere, quod frequenter in ea recolenda sese non exerceat. Si forte Dominus eam exciderit, suspendat, per me licet suspendat, nam quamlibet ipsa noluit, faciet in eā relinquere id in quo de subleu erat. Et hūc procedendi modū, nullatenus aliquid impedimentū, verū in signe ad omnia bona generalia adiuuentū esse, mihi certissime persuadeo. Quod sane non esset, si se in disturrendo, (vix inuio dicitur) multum fatigaret, at quisquā iam ad maiora peruenit, penitus id faceret, vt quidem pato) non poterit, &c. Quibus in verbis expressè docet, quoniam pacto sine actibus discursibus, memoria, & consideratio Mysteriorum humanitatis Christi Domini in contemplatione perfecta reperiri possit. Vnde ex eo, quod Mysticus noster Doctor de meditationem discursuum pro tempore huius contemplationis suadeat, nequaquam hanc memoriam reiiciendam esse docet, vt potè cum hac sublimi contemplatione compatibilem, sed circa hoc regula supra num. 28, 29, & 30, ex ipsomet, & ex alijs Doctoribus Mysticis relata, seruanda est.

§. VIII.

Animaduersio notata digna pro debita tradita doctrina intelligentia.

48. **I**LLUD solum obseruare in praesenti oportet, doctrinam hanc de denudatione actuum discurrendi, ac meditandi, sicuti & illam, quae de denudatione imaginum agit, debere intelligi solum pro tempore huius contemplationis, nam pro alijs temporibus semper debet quis quantumuis perfectus sit in bonis, & sanctis cogitationibus, ac meditationibus actibusque virtutum, praecipue verò in Christi Domini meditatione exerceri, vt expressè docet Mysticus noster Doctor in testimonijs supra num. 32. adductis, & in alijs multis, quae adducere possemus.

49. Vnde fit, vt praedicta denudatio pro paruo tempore reperiri debeat, eo quod praedicta sublimis contemplatio non multum, sed parum possit connaturaliter, & de lege.